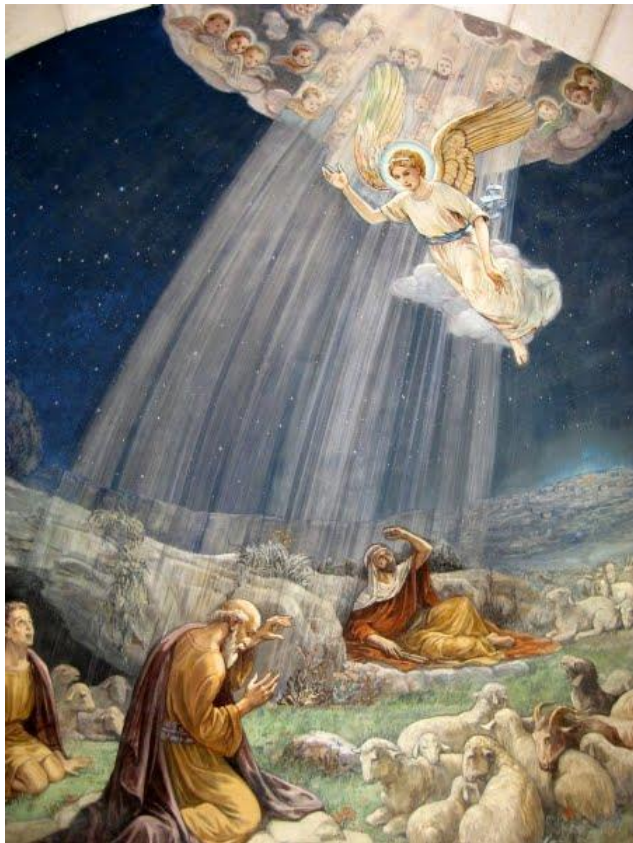

CÂMPUL PĂSTORILOR DIN BETLEEM

Betleem: Frescă din Biserica Câmpul Păstorilor

În anul 384, pelerina Egeria a văzut, într-o vale aproape de Betleem „o biserică ce se numește «La Păstori», cu o grădină mare înconjurată de un zid drept și, de asemenea, cu o foarte frumoasă peșteră adăpostind un altar”. Iar Fericitul Ieronim identifică acest câmp cu locul unde „Iacob și-a întins cortul, dincolo de turnul Migdal-Eder” (Facere 35, 21) și menționează că acel turn se găsește la o distanță de o mie de pași de Betleem, înspre est.

Inițial, un mic altar a fost ridicat într-o peșteră naturală pardosită cu mozaic. Pe la mijlocul secolului al V-lea, peștera a fost lărgită în mod considerabil, pentru a permite construirea unei biserici. În același timp, a fost înălțată o biserică în formă de U, deasupra peșterii. În scurt timp, nici noua biserică nu a mai făcut față valului masiv de pelerini și, de aceea, la începutul secolului al VI-lea a fost ridicată o biserică impunătoare, cu coloane de marmură și pardoseală de mozaic, decorată cu motive creștine. Surse istorice și ecleziastice prezintă Satul Păstorilor drept punctul de pornire al ceremoniei organizate cu ocazia Nașterii Domnului către Betleem.

În anul 614, perșii au distrus această biserică, dar a fost reconstruită mai apoi de către Patriarhul Modest. În 670, episcopul francez Arculfus, peregrinând prin Țara Sfântă timp de nouă luni, menționează că a vizitat și el acea biserică, în care se găsesc și mormintele a trei dintre păstori. El menționează că locul se afla situat la 1,5 kilometri est de Betleem.

După cucerirea arabă, biserica a fost folosită de monahii ce se nevoiau în pustiul Iudeii. În secolul al X-lea, doar peștera mai era accesibilă pelerinilor.

În anul 1972, în urma unor săpături arheologice făcute la inițiativa Patriarhiei Ierusalimului, s-au descoperit urmele a trei biserici, din secolele V, VI și VII.

Pentru păstrarea acestor valoroase mărturii istorice, o nouă biserică a fost ridicată în apropierea peșterii. Biserica are trei altare închinare Maicii Domnului (centru), Sfântului Mare Mucenic Pantelimon (dreapta) și, respectiv, Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril (stânga).

În prezent, Beit Sahur este în majoritate creștin, dar există și o minoritate de musulmani veniți după 1948.

Mănăstirea ce s-a dezvoltat în jur, de-a lungul timpului, a fost complet ruinată în sec. al X-lea. Călugării greci au construit în 1972 o nouă biserică, numită Keniset er-Raawat, „Biserica Pastorilor”.

În subteran, pe locul vechii peșteri, a fost amenajat un paraclis, cu hramul „Soborul Maicii Domnului”. Lăcașul este destul de mic și întunecat, cu altarul orientat spre est și o mică absidă în spatele lui. Pereții sunt decorați cu fresce și icoane, mai vechi sau mai noi.

În icoana Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, în afara personajelor clasice, mai poate fi sesizată și prezența, mult mai discretă, a unor persoane abia vizibile – păstorii turmelor din împrejurimile Betleemului.

Despre păstori Sfânta Scriptură relatează: „În ținutul acela erau păstori, stând pe câmp și făcând de strajă noaptea împrejurul turmei lor. Și iată îngerul Domnului a stătut lângă ei și slava Domnului a strălucit împrejurul lor, și ei s-au înfricoșat cu frică mare.

Dar îngerul le-a zis: Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul. Că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui